

ler sker først i praksis. 3) Hvilke opgaver løses bedst i en eller flere dele af den grå zone? At opgaven skal skæres til, hvis den skal udliciteres, er naturligt, for politikerne skal vide, hvad man giver slip på. Helhedsindtrykket fra borgernes side risikerer at gå tabt, hvis for mange private organisationer er involveret i opgaveløsningen. 4) Skal nye kontrolorganer supplere eller afløse den parlamentariske kontrol af den grå zone? Hvis kontrolorganerne udbygges kraftigt, er det spørgsmålet, hvad man har op-

nået. 5) Hvilken slags offentlig sektor fører udviklingen af den grå zone til? Enten får vi et politisk system, hvor politikerne kan hengive sig til de politiske visioner, når de er befriet for et driftsansvar. Eller også kan man forestille sig et politisk system, der hænger på svære og uløselige opgaver, det upopulære myndighedsansvar, og som derfor bliver en offentlig sektor, som befolkningen får et dårligere forhold til.

Adjunkt Carsten Greve

Aalborg Universitet

August 1996